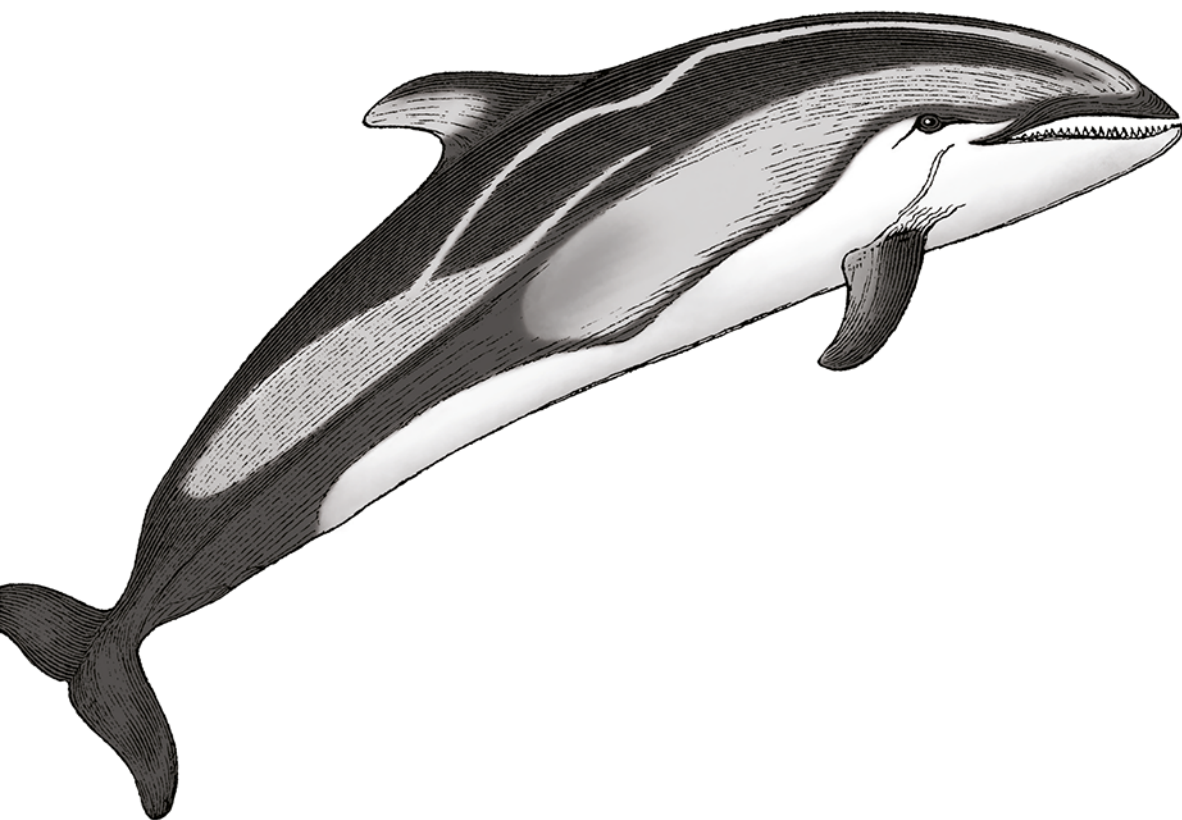

O'REILLY®

Wydanie III

Kubernetes

Tworzenie niezawodnych
systemów rozproszonych

Helion

Brendan Burns, Joe Beda
Kelsey Hightower, Lachlan Evenson

Tytuł oryginału: Kubernetes: Up and Running: Dive into the Future of Infrastructure, 3rd Edition

Tłumaczenie: Łukasz Piwko z wykorzystaniem fragmentów poprzedniego wydania w przekładzie Lecha Lachowskiego

ISBN: 978-83-8322-336-0

© 2023 Helion S.A.

Authorized Polish translation of the English edition of *Kubernetes: Up and Running, 3E*
ISBN 9781098110208 © 2022 Brendan Burns, Joe Beda, Kelsey Hightower, and Lachlan Evenson.

This translation is published and sold by permission of O'Reilly Media, Inc., which owns or controls all rights to publish and sell the same.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<https://helion.pl/user/opinie/kuber3>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Pliki z przykładami omawianymi w książce można znaleźć pod adresem:

<https://ftp.helion.pl/przyklady/kuber3.zip>

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <https://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- **Lubię to!** » Nasza społeczność

Przedmowa	13
1. Wprowadzenie	19
Prędkość	20
Wartość niemutowalności	21
Deklaratywna konfiguracja	22
Systemy samonaprawiające się	23
Skalowanie usługi i zespołów programistycznych	23
Rozłączność	24
Łatwe skalowanie aplikacji i klastrów	24
Skalowanie zespołów programistycznych za pomocą mikrousług	25
Separacja zagadnień dla zapewnienia spójności i skalowania	26
Zapewnianie abstrakcji infrastruktury	27
Wydajność	28
Ekosystem o pochodzeniu chmurowym	29
Podsumowanie	30
2. Tworzenie i uruchamianie kontenerów	31
Obrazy kontenerów	32
Budowanie obrazów aplikacji za pomocą Dockera	34
Pliki Dockerfile	34
Optymalizacja rozmiarów obrazu	36
Bezpieczeństwo obrazu	37
Wieloetapowe budowanie obrazów	37
Przechowywanie obrazów w zdalnym rejestrze	39
Środowisko wykonawcze kontenera Dockera	40
Uruchamianie kontenerów za pomocą Dockera	41
Odkrywanie aplikacji kuard	41
Ograniczanie wykorzystania zasobów	41
Czyszczenie	42
Podsumowanie	43

3. Wdrażanie klastra Kubernetes	44
Instalowanie Kubernetes w usłudze dostawcy publicznej chmury	45
Google Kubernetes Engine	45
Instalowanie Kubernetes w Azure Kubernetes Service	45
Instalowanie Kubernetes w Amazon Web Services	46
Lokalna instalacja Kubernetes za pomocą minikube	46
Uruchamianie Kubernetes w Dockerze	47
Klient Kubernetes	47
Sprawdzanie statusu klastra	48
Wyświetlanie węzłów roboczych klastra Kubernetes	48
Komponenty klastra	50
Serwer proxy Kubernetes	50
Serwer DNS Kubernetes	51
Interfejs użytkownika Kubernetes	51
Podsumowanie	51
4. Typowe polecenia kubectl	52
Przestrzenie nazw	52
Konteksty	52
Przeglądanie obiektów interfejsu API Kubernetes	53
Tworzenie, aktualizacja i niszczenie obiektów Kubernetes	54
Dodawanie etykiet i adnotacji do obiektów	55
Polecenia debugowania	55
Zarządzanie klastrem	57
Uzupełnianie poleceń	57
Inne sposoby pracy z klastrami	58
Podsumowanie	58
5. Kapsuły	59
Kapsuły w Kubernetes	60
Myślenie w kategoriach kapsuł	60
Manifest kapsuły	61
Tworzenie kapsuły	62
Tworzenie manifestu kapsuły	62
Uruchamianie kapsuł	63
Wyświetlanie listy kapsuł	63
Szczegółowe informacje o kapsule	64
Usuwanie kapsuły	65
Uzyskiwanie dostępu do kapsuły	65
Uzyskiwanie większej ilości informacji za pomocą dzienników	65
Uruchamianie poleceń w kontenerze przy użyciu exec	66
Kopiowanie plików do i z kontenerów	66

Kontrole działania	66
Sonda żywotności	67
Sonda gotowości	68
Sonda rozruchu	68
Zaawansowana konfiguracja sondy	68
Rodzaje kontroli działania	69
Zarządzanie zasobami	69
Żądania zasobów: minimalne wymagane zasoby	70
Ograniczanie wykorzystania zasobów za pomocą limitów	71
Utrwalanie danych za pomocą woluminów	72
Używanie woluminów z kapsułami	72
Różne sposoby używania woluminów z kapsułami	72
Wszystko razem	74
Podsumowanie	75
6. Etykiety i adnotacje	76
Etykiety	76
Stosowanie etykiet	77
Modyfikowanie etykiet	78
Selektory etykiet	79
Selektory etykiet w obiektach API	81
Etykiety w architekturze Kubernetes	81
Adnotacje	82
Czyszczenie	83
Podsumowanie	83
7. Wykrywanie usług	84
Co to jest wykrywanie usług?	84
Obiekt Service	85
DNS usługi	86
Kontrole gotowości	87
Udostępnianie usługi poza klastrem	88
Integracja z usługą równoważenia obciążenia	89
Szczegóły dla zaawansowanych	91
Punkty końcowe	91
Ręczne wykrywanie usług	92
kube-proxy i adresy IP klastra	93
Zmienne środowiskowe adresu IP klastra	94
Łączenie z innymi środowiskami	94
Łączenie z zasobami poza klastrem	95
Łączenie zasobów zewnętrznych z usługami w klastrze	95
Czyszczenie	96
Podsumowanie	96

8. Równoważenie obciążenia HTTP przy użyciu Ingress	97
Specyfikacja Ingress i kontrolery Ingress	98
Instalacja Contour	99
Konfiguracja DNS	99
Konfiguracja pliku lokalnych hostów	100
Praca z Ingress	100
Najprostszy sposób użycia	101
Używanie nazw hosta	102
Ścieżki	103
Czyszczenie	104
Techniki zaawansowane i pułapki	104
Uruchamianie kilku kontrolerów Ingress	104
Wiele obiektów Ingress	105
Ingress i przestrzenie nazw	105
Przepisywanie ścieżek	105
Serwowanie przez TLS	106
Inne implementacje Ingress	107
Przyszłość Ingress	107
Podsumowanie	108
9. Obiekt ReplicaSet	109
Pętle uzgadniania	110
Relacje między kapsułami i obiektami ReplicaSet	110
Adaptowanie istniejących kontenerów	110
Poddawanie kontenerów kwarantannie	111
Projektowanie z wykorzystaniem ReplicaSet	111
Specyfikacja ReplicaSet	111
Szablony kapsuł	112
Etykiety	113
Tworzenie obiektu ReplicaSet	113
Inspekcja obiektu ReplicaSet	113
Znajdowanie ReplicaSet z poziomu kapsuły	114
Znajdowanie zestawu kapsuł dla ReplicaSet	114
Skalowanie kontrolerów ReplicaSet	114
Skalowanie imperatywne za pomocą polecenia <code>kubectl scale</code>	114
Skalowanie deklaratywne za pomocą <code>kubectl apply</code>	115
Automatyczne skalowanie kontrolera ReplicaSet	116
Usuwanie obiektów ReplicaSet	117
Podsumowanie	117

10. Obiekt Deployment	118
Twoje pierwsze wdrożenie	119
Tworzenie obiektów Deployment	120
Zarządzanie obiektami Deployment	122
Aktualizowanie obiektów Deployment	123
Skalowanie obiektu Deployment	123
Aktualizowanie obrazu kontenera	123
Historia wersji	124
Strategie wdrażania	127
Strategia Recreate	127
Strategia RollingUpdate	127
Spowalnianie wdrażania w celu zapewnienia poprawnego działania usługi	130
Usuwanie wdrożenia	131
Monitorowanie wdrożenia	132
Podsumowanie	132
11. Obiekt DaemonSet	133
Planista DaemonSet	134
Tworzenie obiektów DaemonSet	134
Ograniczanie użycia kontrolerów DaemonSet do określonych węzłów	136
Dodawanie etykiet do węzłów	137
Selektory węzłów	137
Aktualizowanie obiektu DaemonSet	138
Usuwanie obiektu DaemonSet	139
Podsumowanie	139
12. Obiekt Job	141
Obiekt Job	141
Wzorce obiektu Job	141
Zadania jednorazowe	142
Równoległość	146
Kolejki robocze	147
Obiekt CronJob	151
Podsumowanie	151
13. Obiekty ConfigMap i tajne dane	153
Obiekty ConfigMap	153
Tworzenie obiektów ConfigMap	153
Używanie obiektów ConfigMap	154
Tajne dane	157
Tworzenie tajnych danych	158
Korzystanie z tajnych danych	159
Prywatne rejestry kontenera	160

Ograniczenia dotyczące nazewnictwa	160
Zarządzanie obiektami ConfigMap i tajnymi danymi	161
Wyświetlanie obiektów	161
Tworzenie obiektów	162
Aktualizowanie obiektów	162
Podsumowanie	164
14. Model kontroli dostępu oparty na rolach w Kubernetes	165
Kontrola dostępu oparta na rolach	166
Tożsamość w Kubernetes	166
Role i powiązania ról	167
Role i powiązania ról w Kubernetes	167
Techniki zarządzania funkcją RBAC	169
Testowanie autoryzacji za pomocą narzędzia can-i	169
Zarządzanie funkcją RBAC w kontroli źródła	170
Tematy zaawansowane	170
Agregowanie ról klastrowych	170
Wykorzystywanie grup do wiązań	171
Podsumowanie	172
15. Siatki usług	173
Szyfrowanie i uwierzytelnianie przy użyciu Mutual TLS	174
Kształtowanie ruchu	174
Introspekcja	175
Czy naprawdę potrzebujesz siatki usług	175
Introspekcja implementacji siatki usług	176
Krajobraz siatek usług	176
Podsumowanie	177
16. Integracja rozwiązań do przechowywania danych i Kubernetes	178
Importowanie usług zewnętrznych	179
Usługi bez selektorów	180
Ograniczenia usług zewnętrznych: sprawdzanie poprawności działania	181
Uruchamianie niezawodnych singletonów	181
Uruchamianie singletona MySQL	182
Dynamiczne przydzielanie woluminów	185
Natywne magazyny danych Kubernetes z wykorzystaniem obiektów StatefulSet	186
Właściwości obiektów StatefulSet	187
Ręcznie zreplikowany klaster MongoDB z wykorzystaniem obiektów StatefulSet	187
Automatyzacja tworzenia klastra MongoDB	189
Trwałe woluminy i obiekty StatefulSet	192
Ostatnia rzecz: sondy gotowości	193
Podsumowanie	193

17. Rozszerzanie Kubernetes	194
Co znaczy rozszerzanie Kubernetes	194
Punkty rozszerzalności	195
Wzorce tworzenia zasobów	202
Tylko dane	202
Kompilatory	202
Operatory	203
Jak zacząć	203
Podsumowanie	203
18. Dostęp do Kubernetes z poziomu popularnych języków programowania	204
API Kubernetes — perspektywa klienta	204
OpenAPI i generowane biblioteki klientów	205
Kwestia kubectl x	205
Programowanie API Kubernetes	206
Instalacja bibliotek klienckich	206
Uwierzycznianie w API Kubernetes	206
Dostęp do API Kubernetes	208
Generowanie list i tworzenie kapsuł w Pythonie, Javie i .NET	208
Tworzenie i łatanie nowych obiektów	210
Obserwowanie zmian w API Kubernetes	211
Interakcja z kapsułami	213
Podsumowanie	215
19. Zabezpieczanie aplikacji w Kubernetes	216
Kontekst zabezpieczeń	216
Wyzwania związane z kontekstem zabezpieczeń	221
Pod Security	222
Czym jest Pod Security	222
Stosowanie standardów Pod Security	223
Zarządzanie kontami usług	225
Kontrola dostępu oparta na rolach	226
RuntimeClass	226
Network Policy	227
Siatka usług	230
Narzędzia do weryfikacji zabezpieczeń	230
Bezpieczeństwo obrazów	232
Podsumowanie	232

20. Polityki i zarządzanie klastrami Kubernetes	233
Dlaczego polityka i zarządzanie są ważne	233
Przepływ wstępu	234
Polityka i zarządzanie z narzędziem Gatekeeper	235
Czym jest Open Policy Agent	235
Instalacja Gatekeepera	235
Konfigurowanie polityk	237
Szablony ograniczeń	240
Tworzenie ograniczeń	240
Audyty	241
Modyfikacja	242
Replikacja danych	244
Metryki	245
Biblioteka polityk	245
Podsumowanie	246
21. Wdrożenia aplikacji w wielu klastrach	247
Zanim zaczniesz	248
Podejście od góry z równoważeniem obciążenia	249
Budowa aplikacji dla wielu klastrów	251
Replikowane silosy — najprostszy model międzyregionalny	252
Fragmentowanie — dane regionalne	253
Większa elastyczność — routing mikrousług	254
Podsumowanie	255
22. Organizacja aplikacji	256
Podstawowe zasady	256
Systemy plików jako źródło prawdy	256
Rola recenzji kodu	257
Bramy i flagi funkcji	257
Zarządzanie aplikacją w systemie kontroli źródeł	258
Układ systemu plików	258
Wersje okresowe	259
Konstruowanie aplikacji w sposób umożliwiający jej rozwój, testowanie i wdrażanie	261
Cele	261
Progresja wydania	262
Parametryzacja aplikacji za pomocą szablonów	264
Parametryzacja przy użyciu narzędzia Helm i szablonów	264
Parametryzacja systemu plików	265

Wdrażanie aplikacji na całym świecie	265
Architektura umożliwiająca wdrażanie aplikacji na całym świecie	265
Implementacja wdrożenia światowego	267
Pulpity i monitorowanie wdrożeń światowych	268
Podsumowanie	268
A Budowanie własnego klastra Kubernetes	269

Zabezpieczanie aplikacji w Kubernetes

Zapewnienie bezpiecznej platformy do wykonywania aplikacji ma krytyczne znaczenie pod kątem szerokiego wykorzystywania Kubernetes w środowisku produkcyjnym. Na szczęście Kubernetes ma wiele różnych API zabezpieczeń, za pomocą których można stworzyć bezpieczne środowisko. To, że jest ich dużo, może się jednak okazać problemem, bo trzeba zadeklarować, których chce się używać. Posługiwanie się tymi API może być niewygodne i skomplikowane, co jeszcze bardziej utrudnia osiągnięcie celów w zakresie bezpieczeństwa.

Aby skutecznie zabezpieczyć kapsuły w Kubernetes, należy na wstępie zrozumieć dwa pojęcia: dogłębna obrona i zasada minimalnych uprawnień. **Dogłębna obrona** to koncepcja polegająca na wykorzystaniu kilku warstw środków bezpieczeństwa w systemach komputerowych zawierających także Kubernetes. **Zasada minimalnych uprawnień** oznacza natomiast, że obciążeniom należy udzielać dostępu tylko do tych zasobów, które są im niezbędne do działania. Obie te koncepcje są powszechnie stosowane w nieustannie zmieniającym się krajobrazie systemów komputerowych.

W tym rozdziale opisujemy interfejsy API Kubernetes zawierające narzędzia bezpieczeństwa, które można stopniowo stosować, aby zabezpieczyć obciążenia na poziomie kapsuły.

Kontekst zabezpieczeń

Podstawę zabezpieczeń kapsuły stanowi kontekst zabezpieczeń (SecurityContext). Jest to zbiór wszystkich pól dotyczących bezpieczeństwa, których można używać zarówno na poziomie kapsuły, jak i specyfikacji kontenera. Oto kilka przykładowych środków bezpieczeństwa dostępnych w kontekście zabezpieczeń:

- kontrola uprawnień i dostępu użytkowników (na przykład ustawianie identyfikatora użytkownika i grupy),
- główny system plików tylko do odczytu,
- zezwalanie na podnoszenie uprawnień,
- przypisania profili i etykiet Seccomp, AppArmor i SELinux,
- wykonywanie aplikacji jako użytkownik z uprawnieniami i bez uprawnień.

Na listingu 19.1 pokazano przykładową kapsułę ze zdefiniowanym kontekstem zabezpieczeń.

Listing 19.1. *kuard-pod-securitycontext.yaml*

```
apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: kuard
spec:
  securityContext:
    runAsNonRoot: true
    runAsUser: 1000
    runAsGroup: 3000
    fsGroup: 2000
  containers:
  - image: gcr.io/kuar-demo/kuard-amd64:blue
    name: kuard
    securityContext:
      allowPrivilegeEscalation: false
      readOnlyRootFilesystem: true
      privileged: false
    ports:
    - containerPort: 8080
      name: http
      protocol: TCP
```

W tym przykładzie kontekst zabezpieczeń jest zdefiniowany zarówno na poziomie kapsuły, jak i na poziomie kontenera. Wiele środków bezpieczeństwa można stosować na obu tych poziomach. W takim przypadku konfiguracja na poziomie kontenera jest ważniejsza. Przyjrzymy się polom, które zdefiniowaliśmy w tej specyfikacji kapsuły, oraz zastanowimy się, jaki mają wpływ na bezpieczeństwo naszego obciążenia.

runAsNonRoot

Kapsuła lub kontener muszą być uruchomione na koncie użytkownika innego niż root. Uruchomienie kontenera jako użytkownik root się nie powiedzie. Uruchamianie przy użyciu innego użytkownika niż root jest uważane za dobrą praktykę, ponieważ wiele błędów konfiguracji i exploitów wykorzystuje środowisko wykonawcze kontenera z uprawnieniami użytkownika głównego. To pole można ustawić zarówno w kontekście PodSecurityContext, jak i SecurityContext. Obraz kontenera kuard jest skonfigurowany w pliku *Dockerfile* (<https://oreil.ly/4IZI7>) tak, aby był uruchamiany jako użytkownik „nobody”. Uruchamianie kontenerów jako inny użytkownik niż root zawsze jest dobrym wyborem. Jeśli jednak uruchamiasz kontener pobrany z innego, który nie ma wprost ustawionego użytkownika, może być konieczne rozszerzenie oryginalnego pliku *Dockerfile*, aby to zmienić. Ta metoda nie zawsze działa, ponieważ aplikacja może mieć jeszcze inne wymagania, które należy uwzględnić.

runAsUser/runAsGroup

To ustawienie zastępuje użytkownika i grupę wykorzystywane do uruchamiania procesu kontenera. Obrazy kontenerów mogą mieć to pole skonfigurowane w pliku *Dockerfile*.

fsGroup

Konfiguruje Kubernetes, aby zmieniał grupę wszystkich plików w woluminie podczas ich montowania w kapsule. Dodatkowo można użyć pola `fsGroupChangePolicy`, by dokładniej skonfigurować ustawienia.

`allowPrivilegeEscalation`

Określa, czy proces w kontenerze może uzyskać więcej uprawnień niż jego proces nadrzędny. To pole jest popularnym wektorem ataku i należy je ustawić na `false`. Ponadto trzeba mieć świadomość, że będzie ono miało wartość `true`, jeśli pole `privileged` zostanie ustawione na `true`.

`privileged`

Uruchamia kontener jako uprzywilejowany, co zwiększa jego uprawnienia do poziomu uprawnień hosta.

`readOnlyRootFilesystem`

Montuje główny system plików kontenera jako tylko do odczytu. Jest to popularny wektor ataku i dobrą praktyką jest włączenie tego ustawienia. Wszystkie dane lub dzienniki wymagające zapisu można zamontować przez `wolumin`.

Pola pokazane w tym miejscu nie wyczerpują listy wszystkich dostępnych środków bezpieczeństwa, ale wystarczą na początek pracy z kontekstem zabezpieczeń. W dalszej części tego rozdziału opiszemy jeszcze parę innych podobnych pól.

Teraz utworzymy kapsułę przez zapisanie przykładowego kodu w pliku o nazwie `kuard-pod-securitycontext.yaml`. Pokażemy, jak zastosować konfigurację kontekstu bezpieczeństwa do działającej kapsuły. Utwórz kapsułę za pomocą następującego polecenia:

```
$ kubectl create -f kuard-pod-securitycontext.yaml
pod/kuard created
```

Następnie uruchom powłokę w kontenerze `kuard` i sprawdź identyfikatory użytkownika i grupy, pod których kontrolą działają procesy:

```
$ kubectl exec -it kuard -- ash
/ $ id
uid=1000 gid=3000 groups=2000
/ $ ps
PID USER      TIME   COMMAND
  1 1000        0:00   /kuard
 30 1000        0:00   ash
 37 1000        0:00   ps
/ $ touch file
touch: file: Read-only file system
```

Jak widać, uruchomiona powłoka, `ash`, działa pod kontrolą użytkownika o identyfikatorze (`uid`) 1000 i grupy o identyfikatorze (`gid`) 3000 oraz znajduje się w grupie 2000. Ponadto widzimy, że proces `kuard` działa jako użytkownik 1000 zgodnie z definicją `SecurityContext` w specyfikacji kapsuły. Potwierdziliśmy też, że nie możemy tworzyć żadnych nowych plików, ponieważ kontener jest tylko do odczytu. Jeśli zastosujesz opisane zmiany, masz wszystko, czego potrzeba na początek.

Teraz wprowadzimy kilka innych środków bezpieczeństwa należących do `SecurityContext`, które umożliwiają jeszcze dokładniejszą kontrolę dostępu i uprawnień obciążeń. Zaczniemy od środków bezpieczeństwa na poziomie systemu operacyjnego i pokażemy, jak je skonfigurować przez kontekst bezpieczeństwa. Należy pamiętać, że wiele z nich jest zależnych od systemu operacyjnego hosta. To znaczy, że mogą dotyczyć tylko kontenerów działających w systemach Linux, a nie w innych systemach obsługiwanych przez Kubernetes, takich jak Windows. Poniżej znajduje się lista podstawowych zabezpieczeń systemu operacyjnego, które obejmuje `SecurityContext`.

Umiejętności (ang. *capabilities*)

Umożliwiają dodanie lub usunięcie grup uprawnień, które mogą być potrzebne do działania obciążenia. Na przykład dane obciążenie może definiować konfigurację sieci hosta. Zamiast nadawać uprawnienia kapsule, co w istocie oznacza udzielenie dostępu na poziomie użytkownika root hosta, można dodać specjalną „umiejętność” konfiguracji sieci hosta (nazwa tej umiejętności to `NET_ADMIN`). Taki sposób postępowania jest zgodny z zasadą minimalnych uprawnień.

AppArmor

Określa pliki, do których procesy mają dostęp. Profile AppArmor można stosować do kontenerów przez dodanie adnotacji `container.apparmor.security.beta.kubernetes.io/<nazwa_kontenera>:<ref_profilu>` do specyfikacji kapsuły. Akceptowalne wartości `<ref_profilu>` to `runtime/default`, `localhost/<ścieżka do profilu>` i `unconfined`. Domyślną wartością jest `unconfined`, która oznacza brak profilu do zastosowania.

Seccomp

Profile Seccomp (ang. *secure computing* — bezpieczne obliczenia) umożliwiają tworzenie filtrów wywołań systemowych, za pomocą których można przepuszczać lub blokować wybrane wywołania systemowe, aby ograniczyć obszar jądra Linuksa dostępny dla procesów w kapsułach.

SELinux

Definiuje środki kontroli dostępu do plików i procesów. Operatory SELinux używają etykiet, które są podzielone na grupy tworzące kontekst bezpieczeństwa (nie mylić z kontekstem zabezpieczeń SecurityContext Kubernetes) ograniczający dostęp do procesu. Domyślnie Kubernetes przydziela losowy kontekst SELinux każdemu kontenerowi, ale można ustawić wybrany przez SecurityContext.

Zarówno AppArmor, jak i Seccomp mogą ustawiać domyślny profil środowiska wykonawczego, który ma być używany. Każde środowisko wykonawcze kontenera ma domyślne profile AppArmor i Seccomp — zostały one starannie skonfigurowane tak, aby ograniczać powierzchnię ataku przez usunięcie wywołań systemowych i dostępu do plików, które są znanymi wektorami ataku lub nie są powszechnie używane przez aplikacje. Te domyślne ustawienia rzadko wpływają na działanie obciążeń i stanowią doskonały punkt startowy.

Aby zademonstrować zastosowanie tych środków bezpieczeństwa do kapsuły, użyjemy narzędzia o nazwie `amicontained` („Am I contained”, <https://oreil.ly/6ubkU>), napisanego przez Jess Frazelle. Zapisz specyfikację kapsuły z listingu 19.2 w pliku o nazwie `amicontained-pod.yaml`. Pierwsza kapsuła nie ma zastosowanego kontekstu SecurityContext i zostanie użyta do pokazania, które środki bezpieczeństwa są domyślnie wykorzystywane w kapsułach. Pamiętaj, że u Ciebie wyniki mogą być odmienne, jeśli używasz innej dystrybucji Kubernetes i innych usług zarządzanych.

Listing 19.2. `amicontained-pod.yaml`

```
apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: amicontained
```

```
spec:
  containers:
  - image: r.j3ss.co/amicontained:v0.4.9
    name: amicontained
    command: [ "/bin/sh", "-c", "--" ]
    args: [ "amicontained" ]
```

Utwórz kapsułę amicontainer:

```
$ kubectl apply -f amicontained-pod.yaml
pod/amicontained created
```

Zajrzymy do dzienników kapsuły, aby obejrzeć wyniki działania narzędzia amicontained:

```
$ kubectl logs amicontained
Container Runtime: kube
Has Namespaces:
  pid: true
  user: false
AppArmor Profile: docker-default (enforce)
Capabilities:
  BOUNDING -> chown dac_override fowner fsetid kill setgid setuid
  setpcap net_bind_service net_raw sys_chroot mknod audit_write
  setfcap
Seccomp: disabled
Blocked Syscalls (21):
  SYSLOG SETPGID SETSID VHANDUP PIVOT_ROOT ACCT SETTIMEOFDAY UMOUNT2
  SWAPON SWAPOFF REBOOT SETHOSTNAME SETDOMAINNAME INIT MODULE
  DELETE_MODULE LOOKUP_DCOOKIE KEXEC_LOAD FANOTIFY_INIT
  OPEN_BY_HANDLE_AT FINIT_MODULE KEXEC_FILE_LOAD
Looking for Docker.sock
```

Z powyższych danych wynika, że został zastosowany domyślny profil środowiska wykonawczego AppArmor. Ponadto widzimy umiejętności, które są dozwolone domyślnie, oraz dowiadujemy się, że wyłączono Seccomp. Na końcu znajduje się lista 21 domyślnie zablokowanych wywołań systemowych. Na tej podstawie możemy zastosować środki bezpieczeństwa Seccomp, AppArmor i Capabilities do specyfikacji kapsuły. Utwórz plik o nazwie *amicontained-pod-securitycontext.yaml* i zawartości przedstawionej na listingu 19.3.

Listing 19.3. amicontained-pod-securitycontext.yaml

```
apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: amicontained
  annotations:
    container.apparmor.security.beta.kubernetes.io/amicontained: "runtime/default"
spec:
  securityContext:
    runAsNonRoot: true
    runAsUser: 1000
    runAsGroup: 3000
    fsGroup: 2000
    seccompProfile:
      type: RuntimeDefault
  containers:
  - image: r.j3ss.co/amicontained:v0.4.9
```



```
name: amicontained
command: [ "/bin/sh", "-c", "--" ]
args: [ "amicontained" ]
securityContext:
  capabilities:
    add: ["SYS_TIME"]
    drop: ["NET_BIND_SERVICE"]
  allowPrivilegeEscalation: false
  readOnlyRootFilesystem: true
  privileged: false
```

Najpierw musimy usunąć istniejącą kapsułę `ami contained`:

```
$ kubectl delete pod amicontained
pod "amicontained" deleted
```

Teraz możemy utworzyć nową kapsułę z zastosowanym kontekstem `SecurityContext`. Deklarujemy, że chcemy wykorzystać domyślne profile środowiska wykonawczego `AppArmor` i `Seccomp`. Ponadto dodaliśmy i usunęliśmy po jednej umiejętności:

```
$ kubectl apply -f amicontained-pod-securitycontext.yaml
pod/amicontained created
```

Jeszcze raz zajrzemy do dzienników kapsuły, aby obejrzeć wyniki działania narzędzia `ami contained`:

```
$ kubectl logs amicontained
Container Runtime: kube
Has Namespaces:
  pid: true
  user: false
AppArmor Profile: docker-default (enforce)
Capabilities:
  BOUNDING -> chown dac_override fowner fsetid kill setgid setuid setpcap
  net_raw sys_chroot sys_time mknod audit_write setfcap
Seccomp: filtering
Blocked Syscalls (67):
  SYSLOG SETUID SETPGID SETSID SETREUID SETREGID SETGROUPS
  SETRESUID SETRESGID USELIB USTAT SYSFS VHANDUP PIVOT_ROOT_SYSCTL ACCT
  SETTIMEOFDAY MOUNT UMOUNT2 SWAPON SWAPOFF REBOOT SETHOSTNAME
  SETDOMAINNAME IOPL IOPERM CREATE_MODULE INIT_MODULE DELETE_MODULE
  GET_KERNEL_SYMS QUERY_MODULE QUOTACTL NFSSERVCTL GETPMMSG PUTPMMSG
  AFS_SYSCALL TUXCALL SECURITY LOOKUP_DCOOKIE VSERVER MBIND SET_MEMPOLICY
  GET_MEMPOLICY KEXEC_LOAD ADD_KEY REQUEST_KEY KEYCTL MIGRATE_PAGES
  FUTIMESAT UNSHARE MOVE_PAGES PERF_EVENT_OPEN FANOTIFY_INIT
  NAME_TO_HANDLE_AT OPEN_BY_HANDLE_AT SETNS PROCESS_VM_READV
  PROCESS_VM_WRITEV KCMF FINIT_MODULE KEXEC_FILE_LOAD BPF USERFAULTFD
  PKEY_MPROTECT PKEY_ALLOC PKEY_FREE
Looking for Docker.sock
```

Wyzwania związane z kontekstem zabezpieczeń

Jak widać, posługiwanie się kontekstem zabezpieczeń `SecurityContext` jest dość skomplikowane i nie jest łatwe zastosować podstawowego zestawu środków bezpieczeństwa przez bezpośrednie skonfigurowanie wszystkich pól każdej kapsuły. Tworzenie profili i kontekstów `AppArmor`, `Seccomp` i `SELinux` oraz zarządzanie nimi jest trudne i można przy tym popełnić błąd. Błędy uniemożliwiają aplikacji spełnianie swojej funkcji. Istnieje kilka narzędzi pozwalających na wygenerowanie

z działającej kapsuły profilu Seccomp, który następnie można zastosować przy użyciu SecurityContext. Jednym z takich projektów jest Security Profiles Operator (<https://oreil.ly/grPCN>), który ułatwia generowanie profili Seccomp i zarządzanie nimi. Teraz przyjrzymy się innym interfejsom API zabezpieczeń, które pozwalają na spójne zastosowanie kontekstu SecurityContext w całym klastrze.

Pod Security

Wiesz już, jak zarządzać środkami bezpieczeństwa kapsuł i kontenerów za pomocą SecurityContext, więc teraz pokażemy Ci, jak zastosować zbiór wartości kontekstu zabezpieczeń na większą skalę. Kubernetes ma obecnie wycofywany interfejs API PodSecurityPolicy (PSP), który umożliwia zarówno walidację, jak i mutację. **Walidacja** nie pozwoli na utworzenie zasobów Kubernetes, jeśli nie będą miały zastosowanego określonego kontekstu SecurityContext. **Mutacja** natomiast zmienia zasoby Kubernetes i stosuje określony SecurityContext na podstawie kryteriów pochodzących od PSP. Zważywszy na to, że interfejs PSP jest wycofywany i zostanie usunięty w Kubernetes v1.25, nie opisujemy go szczegółowo, za to więcej miejsca poświęcamy jego następcy — Pod Security. Jedną z najważniejszych różnic między Pod Security a poprzednim API jest to, że Pod Security przeprowadza tylko walidację. Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej o mutacji, przeczytaj rozdział 20.

Czym jest Pod Security

Pod Security umożliwia deklarowanie różnych profili bezpieczeństwa dla kapsuł. Są one nazywane standardami Pod Security (ang. *Pod Security Standards*) oraz stosowane na poziomie przestrzeni nazw. Pod Security Standards to kolekcja pól dotyczących bezpieczeństwa w specyfikacji kapsuły (wliczając między innymi SecurityContext) i powiązanych z nimi wartości. Istnieją trzy różne standardy obejmujące zakres od ścisłego do swobodnego poziomu zabezpieczeń. Idea jest taka, że można zastosować ogólny zestaw zabezpieczeń do wszystkich kapsuł w danej przestrzeni nazw. Poniżej znajduje się opis trzech wspomnianych standardów zabezpieczeń:

Baseline

Najczęściej używana eskalacja uprawnień ułatwiająca wdrażanie.

Restricted

Wysoko restrykcyjny standard uwzględniający najlepsze praktyki w zakresie bezpieczeństwa. Może spowodować awarię obciążenia.

Privileged

Otwarty i nieograniczony.

Interfejs Pod Security w Kubernetes v1.23 znajduje się w fazie beta i może ulec zmianom.

Każdy standard Pod Security definiuje listę pól w specyfikacji kapsuły oraz ich dozwolone wartości. Poniżej wymieniliśmy kilka pól obejmowanych przez te standardy:

- `spec.securityContext`
- `spec.containers[*].securityContext`
- `spec.containers[*].ports`
- `spec.volumes[*].hostPath`

Kompletna lista pól ze wszystkich standardów Pod Security znajduje się w oficjalnej dokumentacji (<https://oreil.ly/xPK2p>).

Każdy standard jest stosowany do przestrzeni nazw za pomocą określonego trybu. Są trzy tryby, do których zasady mogą zostać odniesione:

Enforce

Wszystkie kapsuły łamiące zasady zostaną odrzucone.

Warn

Kapsuły łamiące zasady nie zostaną odrzucone, ale zostanie wyświetlone ostrzeżenie.

Audit

Kapsuły łamiące zasady będą generować komunikat audytowy w dzienniku audytów.

Stosowanie standardów Pod Security

Standardy Pod Security stosuje się do przestrzeni nazw za pomocą etykiet w następujący sposób:

- Wymagane: `pod-security.kubernetes.io/<TRYB>: <POZIOM>`.
- Opcjonalne: `pod-security.kubernetes.io/<TRYB>-version: <WERSJA>` (domyślnie najnowsza).

Przeźren nazw na listingu 19.4 pokazuje, jak zastosować tryb `enforce` w jednym standardzie (w tym przypadku `baseline`) oraz tryby `audit` i `warn` w innym (`restricted`). Wykorzystanie różnych trybów umożliwi wdrożenie zasad o niższym poziomie zabezpieczeń oraz przeprowadzenie audytu w celu wykrycia, które obciążenia łamią reguły standardu za pomocą bardziej rygorystycznych zasad. Następnie można rozwiązać znalezione problemy z zabezpieczeniami przed wdrożeniem bardziej restrykcyjnego standardu. Ponadto można przypisać tryb do konkretnej wersji, na przykład `v1.22`. To umożliwi zmianę standardów zasad z każdą wersją Kubernetes oraz pozwala na odniesienie się do określonej wersji. Na listingu 19.4 ustawiliśmy standard `baseline` na tryb `enforce`, a standardy `warn` i `audit` — na tryb `restricted`. Wszystkie tryby są powiązane z wersją `v1.22` standardu.

Listing 19.4. baseline-ns.yaml

```
apiVersion: v1
kind: Namespace
metadata:
  name: baseline-ns
  labels:
    pod-security.kubernetes.io/enforce: baseline
    pod-security.kubernetes.io/enforce-version: v1.22
```

```
pod-security.kubernetes.io/audit: restricted
pod-security.kubernetes.io/audit-version: v1.22
pod-security.kubernetes.io/warn: restricted
pod-security.kubernetes.io/warn-version: v1.22
```

Pierwsze wdrożenie zasad może być przytłaczającym zadaniem. Na szczęście interfejs Pod Security pozwala na sprawdzenie w łatwy sposób, które istniejące obciążenia łamią zasady standardu, za pomocą polecenia `dry-run`:

```
$ kubectl label --dry-run=server --overwrite ns \
--all pod-security.kubernetes.io/enforce=baseline
Warning: kuard: privileged
namespace/default labeled
namespace/kube-node-lease labeled
namespace/kube-public labeled
Warning: kube-proxy-vxjwb: host namespaces, hostPath volumes, privileged
Warning: kube-proxy-zxqzz: host namespaces, hostPath volumes, privileged
Warning: kube-apiserver-kind-control-plane: host namespaces, hostPath volumes
Warning: etcd-kind-control-plane: host namespaces, hostPath volumes
Warning: kube-controller-manager-kind-control-plane: host namespaces, ...
Warning: kube-scheduler-kind-control-plane: host namespaces, hostPath volumes
namespace/kube-system labeled
namespace/local-path-storage labeled
```

To polecenie sprawdza wszystkie kapsuły w klastrze Kubernetes pod kątem standardu Pod Security `baseline` i zgłasza w wyniku wszystkie przypadki złamania zasad jako ostrzeżenia.

Obejrzyjmy Pod Security w akcji. Utwórz plik o nazwie *baseline-ns.yaml* o zawartości pokazanej na listingu 19.5.

Listing 19.5. *baseline-ns.yaml*

```
apiVersion: v1
kind: Namespace
metadata:
  name: baseline-ns
  labels:
    pod-security.kubernetes.io/enforce: baseline
    pod-security.kubernetes.io/enforce-version: v1.22
    pod-security.kubernetes.io/audit: restricted
    pod-security.kubernetes.io/audit-version: v1.22
    pod-security.kubernetes.io/warn: restricted
    pod-security.kubernetes.io/warn-version: v1.22

$ kubectl apply -f baseline-ns.yaml
namespace/baseline-ns created
```

Utwórz plik o nazwie *kuard-pod.yaml* o zawartości pokazanej na listingu 19.6.

Listing 19.6. *kuard-pod.yaml*

```
apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: kuard
  labels:
    app: kuard
spec:
```

```
containers:
- image: gcr.io/kuar-demo/kuard-amd64:blue
  name: kuard
  ports:
  - containerPort: 8080
    name: http
    protocol: TCP
```

Utwórz kapsułę i wyświetl wynik za pomocą następującego polecenia:

```
$ kubectl apply -f kuard-pod.yaml --namespace baseline-ns
Warning: would violate "v1.22" version of "restricted" PodSecurity profile:
allowPrivilegeEscalation != false (container "kuard" must set
securityContext.allowPrivilegeEscalation=false), unrestricted capabilities (container
"kuard" must set securityContext.capabilities.drop=["ALL"]), runAsNonRoot != true (pod or
container "kuard" must set securityContext.runAsNonRoot=true), seccompProfile (pod or
container "kuard" must set securityContext.seccompProfile.type to "RuntimeDefault" or
"Localhost")
pod/kuard created
```

W tych wynikach widać, że kapsuła została pomyślnie utworzona, ale złamała standard `restricted` Pod Security. W wynikach są podane szczegóły, dzięki czemu można poradzić sobie z tym problemem. Ponadto otrzymaliśmy komunikat w dzienniku audytów serwera API, ponieważ skonfigurowaliśmy tryb `audit`:

```
{"kind":"Event","apiVersion":"audit.k8s.io/v1","level":"Metadata","auditID":"...
```

Użycie interfejsu Pod Security to doskonały sposób na zarządzanie poziomem bezpieczeństwa obciążeń przez zastosowanie zasad w obrębie przestrzeni nazw i umożliwienie tworzenia kapsuł tylko w sytuacji, gdy nie łamią tych zasad. Ten elastyczny API zawiera różne gotowe zasady, od bardzo swobodnych po wyjątkowo restrykcyjne, oraz narzędzia ułatwiające wdrażanie zmian zasad bez ryzyka wywołania awarii obciążeń.

Zarządzanie kontami usług

Konta usług to zasoby Kubernetes nadające tożsamość obciążeniom, które działają w kapsułach. Za pomocą RBAC można kontrolować, przez API Kubernetes, do jakich zasobów dana tożsamość ma dostęp. Więcej informacji na ten temat znajduje się w rozdziale 14. Jeśli Twoja aplikacja nie wymaga dostępu do API Kubernetes, wyłącz dostęp zgodnie z zasadą minimalnych uprawnień. Kubernetes tworzy domyślne konto usług w każdej przestrzeni, które zostaje automatycznie ustawione jako konto usług dla wszystkich kapsuł. Zawiera ono token, który jest montowany w każdej kapsule i używany w celu uzyskiwania dostępu do API Kubernetes. Aby to wyłączyć, należy dodać ustawienie `automountServiceAccountToken: false` do konfiguracji konta usług. Na listingu 19.7 pokazaliśmy, jak to zrobić dla domyślnego konta usług. Czynność tę należy wykonać w każdej przestrzeni nazw.

Listing 19.7. service-account.yaml

```
apiVersion: v1
kind: ServiceAccount
metadata:
  name: default
automountServiceAccountToken: false
```

Konta usług są często pomijane przy konfigurowaniu zabezpieczeń kapsuł. Jednak umożliwiają one bezpośrednie używanie API Kubernetes i bez odpowiedniej kontroli RBAC mogą pozwolić hackerowi na włamanie. Dlatego należy wiedzieć, jak ograniczyć dostęp do API przez wprowadzenie prostej zmiany w sposobie posługiwania się tokenami kont usług.

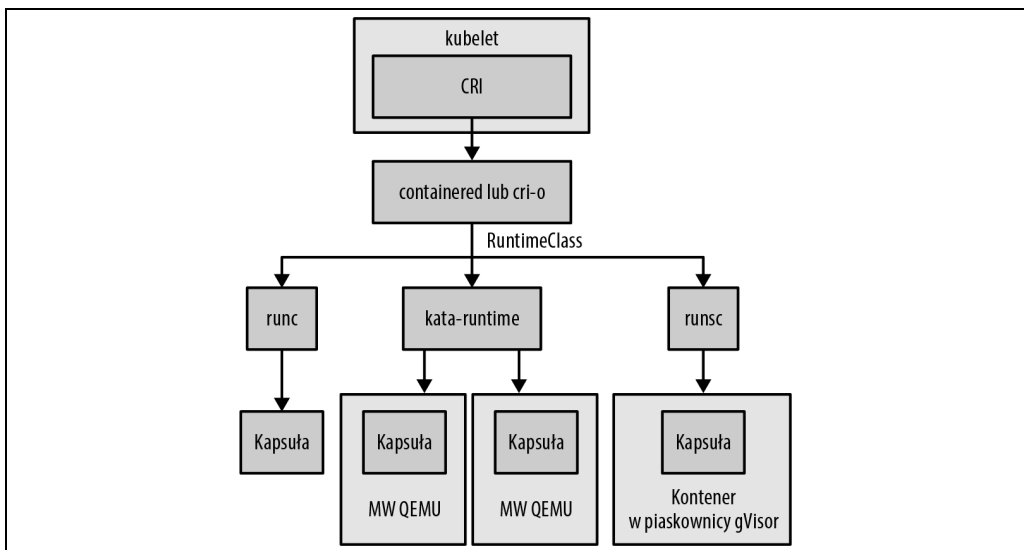
Kontrola dostępu oparta na rolach

W rozdziale na temat zabezpieczeń kapsuł nie możemy pominąć tematu kontroli opartej na rolach Kubernetes (RBAC). Wszystkie potrzebne informacje o RBAC znajdują się w rozdziale 14. i można je wykorzystać w celu uzupełnienia zabezpieczeń swojego obciążenia.

RuntimeClass

Kubernetes współpracuje ze środowiskiem wykonawczym kontenera w systemie operacyjnym węzła przez *Container Runtime Interface* (CRI). Utworzenie i standaryzacja tego interfejsu umożliwiły powstanie ekosystemu środowisk wykonawczych kontenerów. Środowiska te mogą różnić się poziomem izolacji, co daje pewniejsze gwarancje bezpieczeństwa w zależności od sposobu ich implementacji. Projekty takie jak Kata Containers, Firecracker czy gVisor bazują na różnych mechanizmach izolacji, od wirtualizacji zagnieżdżonej, po bardziej zaawansowane filtrowanie wywołań systemowych. Te gwarancje bezpieczeństwa i izolacji dają administratorowi Kubernetes elastyczność w zakresie zezwalania użytkownikom na wybór środowiska wykonawczego na podstawie typu obciążenia. Na przykład jeśli Twoje obciążenie potrzebuje silniejszych gwarancji bezpieczeństwa, możesz wybrać kapsułę używającą innego środowiska wykonawczego kontenerów.

API RuntimeClass wprowadzono, aby umożliwić wybór środowiska wykonawczego kontenerów. Pozwala on użytkownikowi wybrać jedno środowisko z listy środowisk obsługiwanych w klastrze. Na rysunku 19.1 przedstawiono schemat działania API RuntimeClass.

Rysunek 19.1. Diagram RuntimeClass

Różne klasy `RuntimeClass` muszą być skonfigurowane przez administratora klastra i mogą wymagać, aby obciążenie miało określone selektory `nodeSelector` lub tolerancje (`toleration`) zaplanowane dla odpowiedniego węzła.

Aby użyć interfejsu `RuntimeClass`, można zdefiniować `runtimeClassName` w specyfikacji kapsuły. Na listingu 19.8 jest pokazana przykładowa kapsuła określająca `RuntimeClass`.

Listing 19.8. *kuard-pod-runtimeclass.yaml*

```
apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: kuard
  labels:
    app: kuard
spec:
  runtimeClassName: firecracker
  containers:
  - image: gcr.io/kuar-demo/kuard-amd64:blue
    name: kuard
  ports:
  - containerPort: 8080
    name: http
    protocol: TCP
```

Interfejs `RuntimeClass` umożliwia użytkownikom wybranie różnych środowisk wykonawczych kontenerów, które mogą mieć inne poziomy izolacji zabezpieczeń. Wykorzystanie interfejsu `RuntimeClass` może pomóc w uzupełnieniu zabezpieczeń obciążeń, zwłaszcza jeśli przetwarzają one wrażliwe informacje lub wykonują niezauwany kod.

Network Policy

Kubernetes ma także interfejs API `Network Policy`, który umożliwia tworzenie zarówno wejściowych, jak i wyjściowych zasad sieciowych dla obciążeń. Zasady te są konfigurowane przy użyciu etykiet, które pozwalają na wybór kapsuł oraz definiują dopuszczalny sposób komunikacji z innymi kapsułami i punktami końcowymi. Zasada bezpieczeństwa taka jak `Ingress` nie jest dostarczana z powiązaniem kontrolerem Kubernetes. To znaczy, że można stworzyć zasoby `Network Policy`, ale jeśli nie zainstaluje się kontrolera włączającego się w reakcji na utworzenie tych zasobów, to nie zostaną one wyegzekwowane. Zasoby `Network Policy` są implementowane przez wtyczki sieciowe, takie jak `Calico`, `Cilium` i `Weave Net`.

Zasób `Network Policy` znajduje się w przestrzeni nazw oraz jest podzielony na sekcje `podSelector`, `policyTypes`, `ingress` oraz `egress`, z których wymagane jest tylko pole `podSelector`. Jeśli to pole nie zostanie zdefiniowane, polityka odpowiada wszystkim kapsułom w przestrzeni nazw. Może ono także zawierać sekcję `matchLabels`, która działa tak samo, jak zasób `Service`, umożliwiając dodanie zbioru etykiet odpowiadających określonej grupie kapsuł.

Z używaniem interfejsu `Network Policy` wiąże się kilka specyficznych kwestii, o których należy wiedzieć. Jeśli kapsuła odpowiada jakikolwiek zasób `Network Policy`, to wszelka komunikacja wejściowa lub wyjściowa musi być wprost zdefiniowana albo zostanie zablokowana. Gdy kapsuła

odpowiada kilka zasobów Network Policy, to zasady się sumują. Jeżeli kapsule nie odpowiada żaden zasób Network Policy, to ruch jest dozwolony. Takie rozwiązanie ma na celu ułatwienie wdrażania nowych obciążeń. Jeśli jednak chcesz domyślnie blokować wszelki ruch, utwórz domyślną regułę odmowy, którą można zastosować do przestrzeni nazw. Na listingu 19.9 pokazaliśmy przykład takiej domyślnej reguły.

Listing 19.9. *networkpolicy-default-deny.yaml*

```
apiVersion: networking.k8s.io/v1
kind: NetworkPolicy
metadata:
  name: default-deny-ingress
spec:
  podSelector: {}
  policyTypes:
  - Ingress
```

Przeanalizujemy przykładowy zestaw zasad sieciowych, aby pokazać, jak za ich pomocą zabezpieczyć obciążenia. Najpierw utwórz przestrzeń nazw do testów, korzystając z następującego polecenia:

```
$ kubectl create ns kuard-networkpolicy
namespace/kuard-networkpolicy created
```

Przygotuj plik o nazwie *kuard-pod.yaml* o zawartości przedstawionej na listingu 19.10.

Listing 19.10. *kuard-pod.yaml*

```
apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: kuard
  labels:
    app: kuard
spec:
  containers:
  - image: gcr.io/kuar-demo/kuard-amd64:blue
    name: kuard
    ports:
    - containerPort: 8080
      name: http
      protocol: TCP
```

Utwórz kapsułę kuard w przestrzeni nazw kuard-networkpolicy:

```
$ kubectl apply -f kuard-pod.yaml \
--namespace kuard-networkpolicy
pod/kuard created
```

Udostępnij kapsułę kuard jako usługę:

```
$ kubectl expose pod kuard --port=80 --target-port=8080 \
--namespace kuard-networkpolicy
pod/kuard created
```


Teraz możesz użyć polecenia `kubectl run`, aby uruchomić kapsułę do przetestowania jako naszego zasobu oraz w celu sprawdzenia dostępu do kapsuły `kuard` bez stosowania jakiegokolwiek polityki Network Policy:

```
$ kubectl run test-source --rm -ti --image busybox /bin/sh \
  --namespace kuard-networkpolicy
If you don't see a command prompt, try pressing enter.
/ # wget -q kuard -0 -
<!doctype html>

<html lang="en">
<head>
  <meta charset="utf-8">

  <title><KUAR Demo></title>
...

```

Udało Ci się nawiązać połączenie z kapsułą `kuard` z kapsuły testowej. Teraz zastosuj domyślną zasadę odmowy i ponownie wykonaj test. Utwórz plik o nazwie `networkpolicy-default-deny.yaml` o zawartości pokazanej na listingu 19.11.

Listing 19.11. networkpolicy-default-deny.yaml

```
apiVersion: networking.k8s.io/v1
kind: NetworkPolicy
metadata:
  name: default-deny-ingress
spec:
  podSelector: {}
  policyTypes:
    - Ingress

```

Zastosuj domyślną sieciową zasadę odmowy:

```
$ kubectl apply -f networkpolicy-default-deny.yaml \
  --namespace kuard-networkpolicy
networkpolicy.networking.k8s.io/default-deny-ingress created

```

W dalszej kolejności przetestuj dostęp do kapsuły `kuard` z kapsuły `test-source`:

```
$ kubectl run test-source --rm -ti --image busybox /bin/sh \
  --namespace kuard-networkpolicy
If you don't see a command prompt, try pressing enter.
/ # wget -q --timeout=5 kuard -0 -
wget: download timed out

```

Domyślna zasada odmowy Network Policy spowodowała, że nie masz już dostępu do kapsuły `kuard` z kapsuły `test-source`. Utwórz plik o nazwie `networkpolicy-kuard-allow-test-source.yaml` o treści pokazanej na listingu 19.12.

Listing 19.12. networkpolicy-kuard-allow-test-source.yaml

```
kind: NetworkPolicy
apiVersion: networking.k8s.io/v1
metadata:
  name: access-kuard
spec:

```

```
podSelector:
  matchLabels:
    app: kuard
ingress:
  - from:
    - podSelector:
        matchLabels:
          run: test-source
```

Zastosuj zasadę Network Policy:

```
$ kubectl apply \
  -f code/chapter-security/networkpolicy-kuard-allow-test-source.yaml \
  --namespace kuard-networkpolicy
networkpolicy.networking.k8s.io/access-kuard created
```

Ponownie zweryfikuj, czy kapsuła test-source ma dostęp do kapsuły kuard:

```
$ kubectl run test-source --rm -ti --image busybox /bin/sh \
  --namespace kuard-networkpolicy
If you don't see a command prompt, try pressing enter.
/ # wget -q kuard -O -
<!doctype html>

<html lang="en">
<head>
  <meta charset="utf-8">

  <title><KUAR Demo></title>
...

```

Wyczyść przestrzeń nazw przez wykonanie następującego polecenia:

```
$ kubectl delete namespace kuard-networkpolicy
namespace "kuard-networkpolicy" deleted
```

Zastosowanie zasady Network Policy powoduje dodanie kolejnej warstwy zabezpieczeń obciążeń oraz stanowi realizację reguł dogłębnej obrony i minimalnych uprawnień.

Siatka usług

Poziom bezpieczeństwa obciążenia można zwiększyć także za pomocą siatki usług. Siatki takie udostępniają zasady dostępu, które umożliwiają konfigurację rozpoznających protokół reguł opartych na usługach. Na przykład nasza zasada dostępu może deklarować, że usługa A łączy się z usługą B przez port HTTPS 443. Ponadto siatki usług zazwyczaj implementują wzajemny TLS w całej komunikacji między usługami, dzięki czemu jest ona szyfrowana oraz są zweryfikowane tożsamości usług. Jeśli chcesz dowiedzieć się więcej na temat siatek usług oraz ich zastosowania w zabezpieczeniach obciążeń, przeczytaj rozdział 15.

Narzędzia do weryfikacji zabezpieczeń

Istnieje kilka narzędzi open source, które umożliwiają wykonywanie pakietów testów zabezpieczeń klastra Kubernetes, aby sprawdzić, czy konfiguracja spełnia określony zestaw wymagań. Jedno

z nich nazywa się kube-bench (<https://oreil.ly/TnUlm>). Za jego pomocą można przeprowadzać testy CIS (<https://oreil.ly/VvUe5>) dla Kubernetes. Narzędzia takie jak kube-bench wykonujące testy CIS nie są specjalnie nastawione na bezpieczeństwo kapsuł, ale potrafią wykryć błędy konfiguracji klastra oraz pomagają w rozwiązywaniu problemów. Narzędzie kube-bench można uruchomić za pomocą poniższego polecenia:

```
$ kubect1 apply -f https://raw.githubusercontent.com/aquasecurity/kube-bench...  
job.batch/kube-bench created
```

Następnie można przejrzeć wyniki testu i zalecane rozwiązania w dziennikach kapsuły:

```
$ kubect1 logs job/kube-bench  
[INFO] 4 Worker Node Security Configuration  
[INFO] 4.1 Worker Node Configuration Files  
[PASS] 4.1.1 Ensure that the kubelet service file permissions are set to 644...  
[PASS] 4.1.2 Ensure that the kubelet service file ownership is set to root ...  
[PASS] 4.1.3 If proxy kubeconfig file exists ensure permissions are set to ...  
[PASS] 4.1.4 Ensure that the proxy kubeconfig file ownership is set to root ...  
[PASS] 4.1.5 Ensure that the --kubeconfig kubelet.conf file permissions are ...  
[PASS] 4.1.6 Ensure that the --kubeconfig kubelet.conf file ownership is set...  
[PASS] 4.1.7 Ensure that the certificate authorities file permissions are ...  
[PASS] 4.1.8 Ensure that the client certificate authorities file ownership ...  
[PASS] 4.1.9 Ensure that the kubelet --config configuration file has permis...  
[PASS] 4.1.10 Ensure that the kubelet --config configuration file ownership ...  
[INFO] 4.2 Kubelet  
[PASS] 4.2.1 Ensure that the anonymous-auth argument is set to false (Automated)  
[PASS] 4.2.2 Ensure that the --authorization-mode argument is not set to ...  
[PASS] 4.2.3 Ensure that the --client-ca-file argument is set as appropriate...  
[PASS] 4.2.4 Ensure that the --read-only-port argument is set to 0 (Manual)  
[PASS] 4.2.5 Ensure that the --streaming-connection-idle-timeout argument is...  
[FAIL] 4.2.6 Ensure that the --protect-kernel-defaults argument is set to ...  
[PASS] 4.2.7 Ensure that the --make-iptables-util-chains argument is set to ...  
[PASS] 4.2.8 Ensure that the --hostname-override argument is not set (Manual)  
[WARN] 4.2.9 Ensure that the --event-qps argument is set to 0 or a level ...  
[WARN] 4.2.10 Ensure that the --tls-cert-file and --tls-private-key-file arg...  
[PASS] 4.2.11 Ensure that the --rotate-certificates argument is not set to ...  
[PASS] 4.2.12 Verify that the RotateKubeletServerCertificate argument is set...  
[WARN] 4.2.13 Ensure that the Kubelet only makes use of Strong Cryptographic...  
  
== Remediations node ==  
4.2.6 If using a Kubelet config file, edit the file to set protectKernel...  
If using command line arguments, edit the kubelet service file  
/etc/systemd/system/kubelet.service.d/10-kubeadm.conf on each worker node and  
set the below parameter in KUBELET_SYSTEM_PODS_ARGS variable.  
--protect-kernel-defaults=true  
Based on your system, restart the kubelet service. For example:  
systemctl daemon-reload  
systemctl restart kubelet.service  
  
4.2.9 If using a Kubelet config file, edit the file to set eventRecordQPS...  
If using command line arguments, edit the kubelet service file  
/etc/systemd/system/kubelet.service.d/10-kubeadm.conf on each worker node and  
set the below parameter in KUBELET_SYSTEM_PODS_ARGS variable.  
Based on your system, restart the kubelet service. For example:  
systemctl daemon-reload  
systemctl restart kubelet.service  
...
```

Za pomocą takich narzędzi jak kube-bench wykonujących testy CIS można sprawdzić, czy klaster Kubernetes spełnia wymogi bezpieczeństwa. Ponadto dostarczają one podpowiedzi, jak rozwiązać ewentualne problemy.

Bezpieczeństwo obrazów

Innym ważnym aspektem związanym z bezpieczeństwem kapsuł jest zapewnienie bezpieczeństwa kodu i aplikacji w kapsule. Zabezpieczanie kodu aplikacji to skomplikowany temat, którego omówienie wykracza poza ramy tego rozdziału. Podstawowe zasady bezpieczeństwa kontenera obejmują **skanowanie statyczne** rejestru obrazu pod kątem znanych luk w kodzie. Ponadto należy używać narzędzia **skanującego w trakcie działania** obrazu, które będzie znajdowało luki odkryte po jego uruchomieniu oraz będzie szukało potencjalnie szkodliwej działalności, na przykład włamań. Istnieje wiele narzędzi do skanowania, zarówno typu open source, jak i opracowanych przez różne firmy. Ponadto należy minimalizować zawartość obrazu kontenera, aby pozbyć się niepotrzebnych zależności i zredukować szum podczas skanowania. W końcu dbanie o bezpieczeństwo obrazów to kolejny dobry powód, aby zainwestować w ciągłe dostarczanie, które umożliwia szybkie wprowadzanie poprawek i wdrażanie obrazów po wykryciu luk bezpieczeństwa.

Podsumowanie

W tym rozdziale opisaliśmy wiele różnych API i zasobów zabezpieczeń, za pomocą których można zwiększyć poziom bezpieczeństwa obciążeń. Przestrzegając zasad dogłębnej obrony i minimalnych uprawnień, można stopniowo poprawiać bezpieczeństwo klastra Kubernetes. Nigdy nie jest za późno, aby zacząć stosować lepsze zabezpieczenia, a w tym rozdziale znajdują się wszystkie informacje potrzebne do tego, by zrozumieć środki bezpieczeństwa dostępne w Kubernetes.

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Poznaj przyszłość infrastruktury!

Oto podstawowe źródło wiedzy na temat systemu Kubernetes, okraszone przykładami, które umożliwiają samodzielne poznawanie tego produktu!

Liz Rice

Kubernetes jest ważnym narzędziem do tworzenia, wdrażania i utrzymywania aplikacji w chmurze. Obecnie pozwala na uzyskiwanie prędkości, zwinności, niezawodności i wydajności na wysokim poziomie, a samo tworzenie i utrzymywanie systemów rozproszonych jest proste, efektywne i satysfakcjonujące. Trzeba tylko zrozumieć, na czym polega abstrakcja kontenerów i interfejsów API orkiestracji kontenerów i poświęcić trochę czasu na zapoznanie się z samym Kubernetesem.

To trzecie wydanie przewodnika autorstwa twórców Kubernetesa. Zostało starannie zaktualizowane i wzbogacone o tak ważne zagadnienia jak bezpieczeństwo, dostęp do Kubernetesa za pomocą kodu napisanego w różnych językach programowania czy tworzenie aplikacji wieloklastrowych. Dzięki książce poznasz podstawy funkcjonowania Kubernetesa, a naukę rozpoczniesz od budowy prostej aplikacji. Później dowiesz się, jak używać narzędzi i interfejsów API do automatyzacji skalowalnych systemów rozproszonych, w tym usług internetowych, aplikacji do uczenia maszynowego czy klastrów komputerów Raspberry Pi. Omówiono tu również zaawansowane zagadnienia, takie jak obiekty specjalne czy siatki usług i system kontroli źródeł.

Najciekawsze zagadnienia:

- budowa i działanie Kubernetesa na podstawie prostego przykładu
- specjalne obiekty, takie jak DaemonSet, Job, ConfigMap i tajne dane
- cykl życia kompletnej aplikacji rozproszonej
- zabezpieczanie wdrażanych aplikacji
- aplikacje wieloklastrowe i dostęp do Kubernetesa za pomocą własnego kodu

Brendan Burns kieruje zespołami zajmującymi się technologiami DevOps, open source i mikrouslugami w Microsoft Azure. Współtworzył projekt Kubernetes w Google.

Joe Beda jest jednym z twórców Kubernetesa. Jako dyrektor techniczny w VMware wdraża strategię rozwoju tego projektu.

Kelsey Hightower jest doświadczonym liderem zespołów, pracuje dla Google Cloud Platform.

Lachlan Evenson jest głównym menedżerem produktu w zespole obliczeń kontenerowych Microsoft Azure. Tworzy praktyczne poradniki dotyczące Kubernetesa.

Helion
helion.pl
HELION SA
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel. 32 230 99 63
helion@helion.pl

KOD KORZYŚCI
Sięgnij po więcej! ▶

ISBN 978-83-8322-336-0

9 788383 223360

Cena: 69,00 zł